

Odbor za državnu službu

UDK 35.08:349.2(094.77)

UTVRĐIVANJE PRAVA NA DODATAK NA PLAĆU ZA POSLOVE S POSEBNIM UVJETIMA RADA

Pravilnik o poslovima s posebnim uvjetima rada ne uređuje pravo na dodatak na plaću za posebne uvjete rada, pa se stoga ne može smatrati propisom koji je u tome povoljniji za žalitelja od Uredbe o poslovima i posebnim uvjetima rada.

Čl. 144. Zakona o državnim službenicima (ZDS, NN 92/05, 107/07, 27/08, 34/11, 49/11, 150/11, 34/12 i 49/12 – pročišćeni tekst); čl. 112. Zakona o državnim službenicima i namještenicima (ZDSN, NN 27/01); čl. 41. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike (NN 93/08, 23/09, 39/09 i 90/10); čl. 4. i 11. Uredbe o poslovima i posebnim uvjetima rada u državnoj službi (NN 74/02, 58/08 i 119/11); Pravilnik o poslovima s posebnim uvjetima rada (NN 5/84); Zakon o zaštiti na radu (NN 59/96, 94/96, 114/03, 100/04, 86/08, 116/08 i 75/09)

Rješenjem prvostupanjskog tijela od 13. prosinca 2011. odbija se zahtjev R. Š. za uvećanje plaće za dodatak za poslove s posebnim uvjetima rada.

Protiv tog rješenja R. Š. pravodobno je izjavio žalbu u kojoj navodi da – s obzirom na to da opis poslova radnog mjesta na koje je raspoređen odgovara poslovima s posebnim uvjetima rada prema Pravilniku o poslovima s posebnim uvjetima rada – ima sukladno čl. 41/3. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike pravo na dodatak na plaću za posebne uvjete rada. Poziva se na primjenu povoljnijeg prava propisanu Kolektivnim ugovorom za državne službenike i namještenike. Predlaže da se usvoji žalba te primijeni povoljniji pravni akt.

Odredbom čl. 41/3. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike koji je važio u vrijeme donošenja pobijanog rješenja propisano je da

su dodaci na osnovnu plaću dodaci za uspješnost na radu, dodaci za poslove s posebnim uvjetima rada i druga uvećanja plaće. Pravo na dodatke za poslove s posebnim uvjetima rada temelji se na odredbi čl. 112. ZDSN koja je na snazi temeljem čl. 144/2. t. b ZDS. Tom je odredbom propisano da Vlada uredbom utvrđuje poslove s posebnim uvjetima rada te pravo na posebne dodatke za službenike i namještenike koji rade na tim poslovima. Iz toga proizlazi da Uredba donesena temeljem citirane odredbe Zakona predstavlja isključivi provedbeni propis kojim su uređeni poslovi s posebnim uvjetima rada i pripadajući dodaci. U provedbi odredbe citiranog Zakona Vlada RH je donijela Uredbu o poslovima i posebnim uvjetima rada u državnoj službi u kojoj su u čl. 4. taksativno utvrđeni poslovi s posebnim uvjetima rada, dok su u čl. 11. te Uredbe poimence utvrđeni poslovi radnih mjesta s posebnim uvjetima rada u prvostupanjskom tijelu kao i visina dodataka za te poslove. Iz uvida u spis predmeta vidi se da poslovi radnog mjesta na koje je raspoređen žalitelj ne ulaze u krug poslova koji su citiranim Uredbom utvrđeni kao poslovi s posebnim uvjetima rada.

S obzirom na navode žalitelja da u ovom slučaju kao povoljnije pravo treba primijeniti odredbe važećeg Pravilnika o poslovima s posebnim uvjetima rada, skreće se pozornost da je taj Pravilnik provedbeni propis kojim se razrađuju odredbe Zakona o zaštiti na radu, sa svrhom da se utvrde posebni uvjeti koje zaposlenici moraju ispunjavati za obavljanje određenih poslova, radi sprječavanja štetnog utjecaja rada na njihov život i zdravlje. Dakle, riječ je o posebnom propisu čije je područje primjene različito od područja primjene Zakona o državnim službenicima i prije citirane Uredbe. Zakon o zaštiti na radu ne uređuje materijalna prava zaposlenika, pa tako tim Zakonom ni navedenim Pravilnikom nisu propisani bilo kakvi dodaci na plaću za utvrđene poslove s posebnim uvjetima rada. Stoga Pravilnik nije propis kojim se uređuje pravo na dodatak na plaću za posebne uvjete rada, pa se zato ne može smatrati propisom koji je u tome povoljniji za žalitelja.

Slijedom navedenog, kako poslovi radnog mjesta žalitelja ne ulaze u krug poslova za koje je propisan dodatak na plaću za posebne uvjete rada te kako žalbeni navodi ne utječu na drukčije rješavanje ove upravne stvari, valjalo je, u skladu s odredbom čl. 116/1. t. 1. Zakona o općem upravnom postupku, odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

Rješenje kl.: UP/II-112-07/12-01/61, ur.br.: 566-01/8-12-2 od 19. studenoga 2012.

PRIJAM U DRŽAVNU SLUŽBU

Žalitelju kojemu nisu poznati razlozi na kojima se temelji akt kojim je nezadovoljan onemogućuje se podnošenje učinkovite žalbe. I u slučaju da u natječajnom postupku više kandidata ostvari jednak broj bodova te je slobodnoj ocjeni čelnika tijela ostavljeno da odabere između jednakih kandidata, čelnik tijela svoju odluku zašto se odlučio upravo za jednog od kandidata mora objektivno obrazložiti. Rješenje o prijmu u državnu službu doneseno u postupku provedbe javnog natječaja dostavlja se svim kandidatima prijavljenima na javni natječaj. Svi kandidati imaju pravo uvida u dokumentaciju koja se odnosi na javni natječaj.

Čl. 51. Zakona o državnim službenicima (ZDS, NN 92/05, 107/07, 27/08 i 49/11); čl. 11.–14. Uredbe o raspisivanju i provedbi javnog natječaja i internog oglasa u državnoj službi (Uredba, NN 74/10); čl. 98. Zakona o općem upravnom postupku (ZUP, NN 47/09)

Rješenjem prvostupanjskog tijela od 5. lipnja 2012. J. V. se prima u državnu službu na neodređeno vrijeme uz probni rad u trajanju od tri mjeseca. Protiv tog rješenja S. R. i N. J. pravodobno su izjavili žalbe putem prvostupanjskog tijela.

S. R. u žalbi navodi da je postupak testiranja kandidata bio netransparentan budući da prvostupanjsko tijelo nije nikada objavilo rang-listu kandidata koji su pristupili testiranju. Navodi da ima više od 12 godina radnog iskustva vezanog upravo za poslove radnog mjesta za koje je raspisan natječaj, i to u javnom sektoru, u usporedbi s izabranim kandidatom koji ima jednu i pol godinu staža u društvu koje se bavi antikorozivnom zaštitom i kooperantskim poslovima u brodogradnji. Iznosi i da je puno bolje upoznat upravo s inspekcijskim poslovima te ustrojstvom i načinom rada prvostupanjskog tijela, budući da je službenik u Gradu S. gdje godinama radi na poslovima inspekcije, kontrole i nadzora te je raspoređen na radno mjesto voditelja komunalnog redarstva u Općem upravnom odjelu. Ističe da je često surađivao i s prvostupanjskim tijelom i s njegovim je službenicima zajednički kontrolirao provedbu niza zakona. Stoga osporava tvrdnju iz pobijanog rješenja da niti jedan kandidat nije odskočio od ostalih, promatrajući radno iskustvo i postignute rezultate u dosadašnjem radu. Prilaže preporuku Grada S., Općeg upravnog odjela, od 26. lipnja 2012. iz koje se vidi da pročelnik Odjela smatra da žalitelj posjeduje najvišu razinu stručnosti te postupa i rješava najsloženije upravne postupke. Navodi da prvostupanjsko tijelo u ponovljenom postupku nije postupilo po uputi

drugostupanjskog tijela te prilikom intervjua s kandidatima nije utvrđivalo okolnosti određene čl. 14/2. Uredbe, pritom se pridržavajući jednakih kriterija za sve kandidate. Također upozorava na nepotizam pri odabiru kandidata jer, kako navodi, otac izabranog kandidata radi u prvostupanjskom tijelu, i to upravo u istom odjelu u kojemu je ustrojeno radno mjesto za koje je raspisan natječaj. Predlaže poništiti pobijano rješenje i predmet vratiti na ponovni postupak prvostupanjskom tijelu.

N. J. u žalbi u bitnome navodi da prvostupanjsko tijelo, suprotno zakonu, u ponovnom postupku nije ponovilo intervju sa svim kandidatima, a da pobijano rješenje nije dostavljeno svim kandidatima, već samo onima koji su se žalili na prvotni prijam kandidata. Žalitelj ističe da prilikom odabira kandidata nije vrednovana njegova struka diplomiranog pravnika niti višegodišnje radno iskustvo u knjigovodstvenom servisu te rad na Općinskom sudu u K., koji poslovi su uključivali primjenu zakona o ugostiteljskoj djelatnosti i turizmu. Smatra da je na provedenom intervjuu ostavio takav dojam da je za intervju trebao dobiti maksimalnih 10 bodova. U vezi s kandidatom primljenim pobijanim rješenjem, ističe da je riječ o nepotizmu jer kandidatov otac radi u prvostupanjskom tijelu, istoj područnoj jedinici za koju je raspisan natječaj i da primljeni kandidat ima manje znanja i radnog iskustva od žalitelja.

Odredbom čl. 51/2. ZDS, koji je bio na snazi u vrijeme raspisivanja tog natječaja, propisano je da izbor kandidata s liste kandidata prijavljenih na natječaj koji ispunjavaju formalne uvjete propisane natječajem obavlja komisija za provedbu natječaja (Komisija) između najviše 10 kandidata koji su postigli najbolje rezultate na provedenom testiranju i intervjuu na kojima se utvrđuje njihovo znanje, vještine i sposobnosti te stečeno radno iskustvo, kao i da izbor kandidata mora biti obrazložen. Način provedbe javnog natječaja pobliže je uređen odredbama čl. 11.–14. Uredbe važeće u vrijeme raspisivanja tog javnog natječaja.

U ovom slučaju prvostupanjsko tijelo, ponovo rješavajući o prijmu službenika na radno mjesto o kojem je riječ, nije ponovilo intervju s kandidatima, već je na temelju prethodno provedenih testiranja i intervjua utvrđivalo stručnu spremu i radno iskustvo za kandidate J. V., A. D. i S. R. Utvrđeno je da niti jedan kandidat nije postigao rezultate niti ima radno iskustvo tako da bi odskočio od ostalih kandidata pa je čelnik prvostupanjskog tijela, koristeći se svojim diskrecijskim pravom, donio odluku o prijmu J. V. smatrajući da ima sve potrebne predispozicije, vještine i kompetencije za radno mjesto o kojem je riječ.

Rješenje o prijmu u državnu službu donosi se, sukladno čl. 20/2. Uredbe, u upravnom postupku. U tom postupku treba potpuno i pravilno utvrditi

sve činjenice odlučne za donošenje pravilne i zakonite odluke, pri čemu obrazloženje rješenja mora sadržavati bitne dijelove sukladno odredbi čl. 98/ 5. ZUP, a to su, između ostalog: utvrđeno činjenično stanje i razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni pojedinih dokaza. Obrazloženje je obvezni sastavni dio rješenja, bit kojeg je u tome da se iz činjeničnog dijela obrazloženja vidi sve što se odnosi na utvrđivanje činjenica koje su relevantne i koje su poslužile za primjenu odgovarajućih materijalno-pravnih propisa. Određeno, jasno i potpuno obrazloženje rješenja uvjet je bez kojega se ne može osigurati ostvarenje zakonom zajamčenog prava na žalbu. Naime, žalitelju kojemu nisu poznati razlozi na kojima se temelji akt kojim je nezadovoljan onemogućuje se podnošenje učinkovite žalbe. Također, pravilno argumentirano obrazloženje nužan je preduvjet za učinkovitu provedbu nadzora zakonitosti i pravilnosti rješenja. Pobijano rješenje ne sadržava obrazloženje sukladno navedenoj odredbi čl. 98/5. ZUP jer iz obrazloženja rješenja nije moguće utvrditi koje su se sve činjenice utvrđivale i koje su okolnosti i razlozi utjecali na to da izabrani kandidat bude primljen u državnu službu na predmetno radno mjesto. Prvostupanjsko tijelo nije izložilo utvrđeno činjenično stanje za sve kandidate koji su pristupili intervjuu niti je navelo konkretne razloge kojima se rukovodilo pri donošenju odluke o izboru primljenog kandidata, koji bi razlozi, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, upućivali na zaključak da upravo taj kandidat, sukladno stečenom radnom iskustvu i rezultatima u radu, ispunjava uvjete za prijam na radno mjesto o kojem je riječ. Prvostupanjsko tijelo poziva se na diskrecijsko pravo čelnika tijela da izvrši odabir između kandidata koji su postigli podjednake rezultate na intervjuu, međutim, podsjećamo, i u slučaju da u natječajnom postupku više kandidata ostvari jednak broj bodova te je slobodnoj ocjeni čelnika tijela ostavljeno da izvrši odabir između jednakih kandidata, zato što je sukladno navedenim odredbama rješenje o prijmu u državnu službu upravni akt, primjenjuje se odredba čl. 98/5. ZUP, pa čelnik tijela svoju odluku zašto se odlučio upravo za jednog od kandidata mora objektivno obrazložiti, a to u ovom upravnom predmetu nije učinjeno.

Iz spisa predmeta proizlazi da pobijano rješenje nije dostavljeno svim kandidatima prijavljenim na javni natječaj, iako, sukladno čl. 25. Uredbe, svi kandidati imaju pravo podnijeti žalbu protiv rješenja o prijmu u roku od 15 dana od dana primitka rješenja. Time je postupljeno suprotno čl. 23. Uredbe, kojim je propisano da se rješenje o prijmu u državnu službu doneseno u postupku provedbe javnog natječaja dostavlja svim kandidatima prijavljenima na javni natječaj. Nadalje, odredbom čl. 24/1. Uredbe propisano je da svi kandidati prijavljeni na javni natječaj odnosno interni

oglas imaju pravo uvida u dokumentaciju koja se odnosi na javni natječaj odnosno interni oglas, osim u dijelu koji se odnosi na psihološku procjenu, pa je sukladno toj odredbi tijelo prvog stupnja bilo dužno žaliteljima to omogućiti uz primjenu odredbi čl. 84. ZUP.

Slijedom navedenog, prvostupanjsko tijelo nepotpuno je utvrdilo činjenično stanje i počinilo bitne povrede postupka koje mogu utjecati na donošenje konačne odluke pa je stoga valjalo u skladu s odredbom čl. 117/2. ZUP pobijano rješenje poništiti i predmet dostaviti prvostupanjskom tijelu na ponovno rješavanje. Prilikom ponovnog rješavanja prvostupanjsko tijelo je dužno otkloniti navedene nedostatke, potpuno i pravilno utvrditi sve činjenice koje su prema Zakonu o državnim službenicima i Uredbi bitne za odabir između kandidata, posebno vodeći računa o odredbi čl. 14/2. Uredbe, te jasno i konkretno objasniti razloge zbog kojih je izabran određeni kandidat. Skreće se pozornost da je prvostupanjsko tijelo dužno omogućiti uvid u dokumentaciju kandidatu koji to zatraži te da se rješenje o prijmu obavezno dostavlja svim kandidatima prijavljenima na javni natječaj.

Rješenje kl.: UP/II-112-07/12-01/1016, ur.br.: 566-01/8-12-5 od 17. prosinca 2012.

PRESTANAK DRŽAVNE SLUŽBE NA ODREĐENO VRIJEME

Državna služba na određeno vrijeme, i kada se produljivala tijekom dužeg razdoblja, ne može postati državna služba na neodređeno vrijeme.

Čl. 61., 134. Zakona o državnim službenicima (ZDS, NN 92/05, 107/07, 27/08, 49/11, 150/11 i 34/12)

Rješenjem Općinskog suda u R., Ureda predsjednika, od 29. lipnja 2012., I. P., državnoj službenici raspoređenoj na radno mjesto III. vrste sudskog referenta-zemljišnoknjižnog, prestaje državna služba kod tog suda istekom roka, s danom 1. srpnja 2012.

Protiv navedenog rješenja I. P. pravodobno je izjavila žalbu u kojoj u bitnom navodi da obrazloženje pobijanog rješenja nije potpuno i istinito u pogledu stvarnog trajanja njezina radnopravnog statusa. Iznosi da njezin radni odnos u sudu koji je donio pobijano rješenje traje od 23. lipnja 2005.

i da je taj sud od 2005. donio 12 rješenja kojima joj se produžuje državna služba na određeno vrijeme radi obavljanja poslova predmetnog radnog mjesta. Smatra da to upućuje na potrebu obavljanja takvih poslova kontinuirano i u periodu dužem od zakonom utvrđenih rokova prema kojima državna služba na određeno vrijeme, za obavljanje privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao, može trajati najviše godinu dana. Stoga smatra da njezin radni odnos nije mogao prestati, već je zaključen na neodređeno vrijeme. Pobijano rješenje smatra u cijelosti nezakonitim i neosnovanim te predlaže da se ukine.

Sukladno odredbi čl. 61/1. ZDS, za obavljanje privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao, a koji nisu trajnijeg karaktera, kao i radi zamjene duže vremena odsutnoga službenika, osobe se mogu primiti u državnu službu na određeno vrijeme dok traju privremeni poslovi ili poslovi čiji se opseg privremeno povećao odnosno do povratka odsutnoga službenika. Stavkom 5. istog članka propisano je da državna služba na određeno vrijeme za obavljanje privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao može trajati najviše godinu dana. Odredbom čl. 61/9. ZDS propisano je da državna služba na određeno vrijeme ne može postati državna služba na neodređeno vrijeme. Člankom 134. ZDS propisano je da državna služba na određeno vrijeme prestaje istekom roka ako ne prestane prije na drugi način propisan zakonom.

Utvrđeno je da je prvostupanjsko tijelo 30. lipnja 2011. donijelo rješenje kojim je žaliteljica primljena u državnu službu na radno mjesto sudskog referenta-zemljišnoknjižnog na određeno vrijeme do 31. prosinca 2011., zbog povećanog opsega posla radi provedbe Projekta sređivanja zemljišnih knjiga i prijenosa podataka u EOP-zemljišnu knjigu. Rješenjem prvostupanjskog tijela od 30. lipnja 2011. žaliteljica je s danom 1. srpnja 2011. raspoređena na to radno mjesto. Prvostupanjsko tijelo je rješenjem od 21. prosinca 2011. žaliteljici produžilo državnu službu na određeno vrijeme do 30. lipnja 2012., radi obavljanja istih poslova, budući da navedeni projekt nije bio završen.

Prema tome, iz ovako utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da je prvostupanjsko tijelo pravilno primijenilo materijalno pravo kada je žaliteljici, koja je temeljem čl. 61. ZDS primljena u državnu službu na određeno vrijeme radi obavljanje poslova čiji se opseg privremeno povećao, utvrdilo prestanak državne službe istekom roka sukladno odredbi čl. 134. ZDS, s obzirom na to da je proteklo vrijeme na koje je žaliteljica primljena u državnu službu i raspoređena na radno mjesto, tj. protekom roka od godine dana. Pobijano rješenje u skladu je i s odredbom čl. 61/5. ZDS, prema ko-

joj državna služba na određeno vrijeme za obavljanje privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao može trajati najviše godinu dana.

U ovom postupku donosi se deklaratorno rješenje o prestanku državne službe istekom roka. Pritom okolnost da je u prethodnim razdobljima prema tada važećim propisima državna služba na određeno vrijeme žaliteljice produljivana tijekom duljeg razdoblja ne utječe na drugačije rješenje ove upravne stvari budući da, prema izričitoj odredbi čl. 61/9. ZDS, državna služba na određeno vrijeme ne može postati državna služba na neodređeno vrijeme.

Stoga je valjalo, sukladno odredbi čl. 116/1. t. 1. ZUP, odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

Rješenje kl.: UP/II-112-07/12-01/1007, ur.br.: 566-01/8-12-3 od 10. listopada 2012.

PRAVO NA PLAĆENI DOPUST

Budući da propisima nije predviđena mogućnost odobrenja plaćenog dopusta u slučaju stanja izravne opasnosti od nastanka elementarne nepogode, kao i da žalitelj ničim nije pokazao da je pretrpio ikakvu štetu na imovini, prvostupanjsko tijelo pravilno je ocijenilo da nisu ispunjene pretpostavke da žalitelj ostvari pravo na plaćeni dopust zbog elementarne nepogode.

Čl. 31. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike (NN 93/08, 23/09, 39/09 i 90/10); čl. 6. Zakona o zaštiti od elementarnih nepogoda (NN 73/97)

Pobijanim rješenjem ministarstva odbija se kao neosnovan zahtjev koji je podnio I. V. za korištenje plaćenog dopusta zbog elementarne nepogode za dane 3. i 6. veljače 2012.

Protiv navedenog rješenja I. V. pravodobno je izjavio žalbu u kojoj u bitnome navodi da je u pobijanom rješenju pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje te povrijeđen zakon u pogledu korištenja godišnjeg odmora. Navodi da je dana 22. veljače 2012. prvostupanjskom tijelu uputio dopis u kojemu je objasnio da je zbog vremenskih neprilika i neprohodnosti putova izostao s posla 3. i 6. veljače 2012. te je istim dopisom zatražio

da odradi dane izostanka po dogovoru ili da mu se, u skladu sa zakonom i Kolektivnim ugovorom, prizna plaćeni dopust. Predlaže da se uvaži žalba, upotpuni postupak te da mu se omogući sudjelovanje u postupku.

Pravo na dopust uz naknadu plaće (plaćeni dopust) ugovoreno je odredbama čl. 31. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike koji se primjenjivao u vrijeme donošenja pobijanog rješenja te je st. 1. podstavkom 11. utvrđeno pravo na plaćeni dopust od pet radnih dana u jednoj kalendarskoj godini u slučaju elementarne nepogode koja je neposredno zadesila službenika i namještenika. Ugovorne strane Kolektivnog ugovora ugovorile su odredbom čl. 118/1. da će za tumačenje odredaba i praćenje primjene ovoga Ugovora imenovati zajedničku komisiju te da su se ugovorne strane dužne pridržavati danog tumačenja.

Zajednička komisija za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora (u daljnjem tekstu: Zajednička komisija) na sjednici održanoj dana 7. prosinca 2009. dala je tumačenje odredbe čl. 31/1. podst. 11. Kolektivnog ugovora, prema kojem se pod elementarnom nepogodom koja je neposredno zadesila službenika i namještenika podrazumijeva elementarna nepogoda u smislu Zakona o zaštiti od elementarnih nepogoda, koja je prouzročila štetu na imovini službenika i namještenika koju treba sanirati.

Zakonom o zaštiti od elementarnih nepogoda, čl. 6/1., propisano je da, u skladu s opsegom mogućih posljedica utvrđenih županijskim planom zaštite i spašavanja, župan može sam ili na prijedlog načelnika policijske uprave proglasiti elementarnu nepogodu ili izravnu opasnost od njezina nastanka na području županije. Uvidom u odluku župana S. županije od 4. veljače 2012., utvrđeno je da tom odlukom nije proglašena elementarna nepogoda, već izravna opasnost od nastanka elementarne nepogode uzrokovane olujnim nevremenom popraćenim padalinama – snijegom i ledenom kišom dana 3. veljače 2012. na području jedinica lokalnih samouprava S. županije.

S obzirom na to da je člankom 31/1. podstavkom 11. Kolektivnog ugovora i navedenim tumačenjem Zajedničke komisije izričito određeno u kojim slučajevima državni službenik ima pravo na plaćeni dopust zbog elementarne nepogode te kako tim odredbama nije predviđena mogućnost odobrenja plaćenog dopusta u slučaju stanja izravne opasnosti od nastanka elementarne nepogode, a i da žalitelj ničim nije pokazao da je pretrpio ikakvu štetu na imovini, prvostupanjsko tijelo pravilno je ocijenilo da nisu ispunjene pretpostavke da žalitelj ostvari pravo na plaćeni dopust za dane 3. i 6. veljače 2012. zbog elementarne nepogode.

U pogledu navoda iz žalbe da je pobijanim rješenjem žalitelju nezakonito utvrđen godišnji odmor za dane izostanka s posla, upozoravamo da utvrđi-

vanje zakonitosti rješenja o godišnjem odmoru nije predmet ovog postupka. Naime, pobijanim rješenjem nije utvrđen godišnji odmor žalitelju, već je u obrazloženju pobijanog rješenja prvostupanjsko tijelo, nakon uvida u odgovarajuću evidenciju, samo konstatiralo da je žalitelju upisano korištenje godišnjeg odmora za sporne dane za koje je tražio plaćeni dopust.

Slijedom iznesenog, a kako navodi žalbe ne mogu utjecati na drugačije rješenje ove upravne stvari, valjalo je u skladu s odredbom čl. 116/1. t. 1. ZUP odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

Rješenje kl.: UP/II-112-07/12-01/0704, ur.br.: 566-01/8-12-2 od 10. prosinca 2012.

*Zdenko Blaženčić**

* Zdenko Blaženčić, član Odbora za državnu službu Republike Hrvatske (a member of the Civil Service Commission of the Republic of Croatia, e-mail: Zdenko.Blazencic@uprava.hr).